

РЕШЕНИЕ

№ 5478

гр. София, 21.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 11 състав,
в публично заседание на 12.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **11908** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК, вр. с чл. 27, ал.1 от ЗУСЕСИФ.

Образувано е по жалба на Комисия за енергийно и водно регулиране (КЕВР) срещу Писмо с изх. №02.50-121/12.11.2021г. на Ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Добро управление“ /УО на ОПДУ/, във връзка с искане за окончателно плащане №4 от 30.07.2021г. по проект „Развитие на аналитичния капацитет на КЕВР“ по административен договор за предоставяне на БФП от 26.03.2019г. с бенефициент КЕВР.

С жалбата се излагат твърдения за незаконосъобразност на оспорвания административен акт, поради нарушения на приложимия материален и процесуален закон. Изложени са подробни съображения. Неправилно според жалбоподателя УО на ОПДУ е приложил нормите на чл. 28. ал. 6 от Постановление № 189 на МС от 28.07.2016 г. за определяне на национални правила за допустимост на разходите по програмите, съфинансирани от Европейските структурни и инвестиционни фондове, за програмен период 2014 - 2020 г. (ПМС № 189 от 28.07.2016 г.). КЕВР, в качеството си на бенефициент, който е сключил трудови договори правилно е определил размера на възнаграждението, което се заплаща на екипа по проекта, а именно до размера на възнаграждението на часова база, което лицето получава за изпълнение на дейности по основното си служебно или трудово правоотношение.

Никъде в мотивите на писмото не е посочено защо УО на ОПДУ не признава сумата, посочена в т. II. 2. т.е. липсват фактически основания за издаването на акта в тази му

част, а оттам са съвсем неясно посочени и правните основа в тази връзка. УО на ОПДУ не е отчел факта, че Споразумение за изменение № 1 към Споразумение за предоставяне на подкрепа за проекти от 30 януари 2019 г. между Комисия за енергийно и водно регулиране на Република България и Европейската банка за възстановяване и развитие е сключено на 11.02.2021 г. В Споразумение за изменение № 1 е предвидено същото да се прилага временно от 01.01.2021г. до влизането му в сила, след изпълнението на вътрешноправните процедури по ратификация. При разглеждане на документите, Министерският съвет на Република България е дал съгласие за временно прилагане на споразумението по т. 1 от 01.01.2021г. до изпълнението на вътрешноправните процедури по влизането му в сила. Ако УО на ОПДУ беше счел, че ратифицирането на Споразумение за изменение №1, въпреки даденото му предварително изпълнение, е необходимо условие за верифициране на разходите, то органът е следвало да спре производството по разглеждане на искане за плащане № 4 в тази част до приключване на процедурата по ратифициране със закон от Народното събрание. КЕВР е подала съответните документи в системата ИСУН 2020 на 03.11.2021г., видно от приложената извадка на същата.

В о.с.з. жалбоподателят, чрез процесуалния си представител поддържа жалбата, моли за отмяна на решението. Претендира разноски, съобразно представен списък в размер на 2400лв. и юрисконсултско възнаграждение. Постъпили са писмени бележки.

Ответникът – Ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Добро управление“ /УО на ОПДУ/, чрез процесуалните си представители оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Претендира разноски за вещо лице и юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, чрез прокурор К. изразява становище за основателност на жалбата и отмяна на оспореното решение като незаконосъобразно.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Комисията за енергийно и водно регулиране е представила искане за окончателно плащане № 4 от 30.07.2021 г. по проект с наименование „Развитие на аналитичния капацитет на Комисията за енергийно и водно регулиране“ по административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ с рег. № BG05SFOP001-2.012-0001-C02 от 26.03.2019 г. с бенефициент Комисията за енергийно и водно регулиране, финансиран по Оперативна програма „Добро управление“. С оспореното в настоящото съдебно производство Писмо, Ръководителят на Управляващия орган на Оперативна програма „Добро управление“ /УО на ОПДУ е уведомил бенефициента, че от общо отчетените 743 106,64 лв верифицираните разходи са в размер на 149 323,22 лв.

На основание чл. 62, ал. 1-3, чл. 64, ал. 1 и ал. 3 във връзка с чл. 57, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ЗУСЕСИФ и Заповед Р-73/14.05.2021 г. на министър-председателя на Република България е ОТКАЗАНА верификация на сума в размер на 593 783,42 лв със следните мотиви, развити в т. II от писмото:

1. 560,95 лева по РОД „Ведомост № 1 от 01.10.2020 г.“, отчетен в бюджетни редове III.4.1 „Персонал на КЕВР“ (дейност 5), III.5.2 „Персонал на КЕВР“ (дейност 2), III.5.3 „Персонал на КЕВР“ (дейност 3) и III.5.4 „Персонал на КЕВР“ (дейност 4), по аргумент на чл. 57, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕСИФ, а именно разходите не са извършени

законосъобразно съгласно приложимото право на Европейския съюз и българското законодателство – не е спазена разпоредбата на чл. 28, ал. 6 от Постановление № 189 на МС от 28.07.2016 г. за определяне на национални правила за допустимост на разходите по програмите, съфинансирани от Европейските структурни и инвестиционни фондове, за програмен период 2014 – 2020 г.;

2. 28 644,28 лева по РОД „Друг № 1 от 01.10.2020 г.“, отчетен в бюджетен ред IV.6.1 „Разходи за организация и управление и разходи за информация и комуникация“, по аргумент на чл. 57, ал. 1, т. 2 от ЗУСЕСИФ, а именно разходите не попадат във включени в документите по чл. 26, ал. 1 и в одобрения проект категории разходи;

3. 522 949,83 лева по РОД „Фактура № [ЕГН] от 14.05.2021г.“, отчетен в бюджетен ред I.1.1 „Разходи за външни услуги за Е.“ (за дейност 5), РОД „Фактура № [ЕГН] от 14.05.2021г.“, отчетен в бюджетен ред I.2.3 „Разходи за външни услуги за Е.“ (за дейност 3) и РОД „Фактура № [ЕГН] от 14.05.2021г.“, отчетен в бюджетен ред I.2.4 „Разходи за външни услуги за Е.“ (за дейност 4), на основание чл. 64, ал. 1, предложение първо от ЗУСЕСИФ поради непредставяне в срок на документ по чл. 63, ал. 1, т. 2 от ЗУСЕСИФ. Бенефициентът не е представил документ, доказващ, че Споразумение за изменение № 1 от 11.02.2021 г. към Споразумението, което е одобрено с Решение № 386/23.04.2021 г. на Министерския съвет и внесено в 45-тото Народно събрание на Република България е ратифицирано;

4. 41 628,36 лева по РОД „Ведомост № 1 от 01.10.2020г.“, отчетен в бюджетни редове III.4.1 „Персонал на КЕВР“ (дейност 5), III.5.3 „Персонал на КЕВР“ (дейност 3) и III.5.4 „Персонал на КЕВР“ (дейност 4) на основание чл. 64, ал. 1, предложение първо от ЗУСЕСИФ поради непредставяне в срок на документ по чл. 63, ал. 1, т. 2 от ЗУСЕСИФ. Тези разходи не се верифицират, поради пряката им свързаност с разходите на стойност 522 949,83 лева по РОД „Фактура № [ЕГН] от 14.05.2021г.“, отчетен в бюджетен ред I.1.1 „Разходи за външни услуги за Е.“ (за дейност 5), РОД „Фактура № [ЕГН] от 14.05.2021 г.“, отчетен в бюджетен ред I.2.3 „Разходи за външни услуги за Е.“ (за дейност 3) и РОД „Фактура № [ЕГН] от 14.05.2021 г.“, отчетен в бюджетен ред I.2.4 „Разходи за външни услуги за Е.“ (за дейност 4) и документът, който не е представен за тях.

В хода на съдебното производство е прието по искане на страните заключението на съдебно – икономическа експертиза. Вещото лице, след посещение в Администрацията на Министерски съвет, след разглеждане и разясняване на документите по проект с наименование „Развитие на аналитичния капацитет на Комисията за енергийно и водно регулиране“ и регистрационен № BG05SFOP001-2.012-0001-C02 от 26.03.2019г, финансиран по Оперативна програма „Добро управление“, е дало следното основно и допълнително заключение по поставените му въпроси:

Разходите по т.П.2 са част от общата стойност на бюджета по проекта с наименование „Развитие на аналитичния капацитет на Комисията за енергийно и водно регулиране“ и регистрационен № BG05SFOP001-2.012-0001-C02 от 26.03.2019г. и се отнасят към категория непреки разходи. Непреките разходи са в пряка зависимост от стойността на верифицираните преки разходи по проекта. Непреките разходи са 5 /пет/ процента от верифицираните преки разходи по проекта. Разходите по т.П.2 от обжалвания акт не представлява точен процент от разходите по

т.П.3 и т.П.4. Разходите по т.П.2 от обжалвания акт са непреки разходи и съгласно проекта са 5 /пет/ процента от разходите по т.П.3 и т.П.4, които са преки разходи и са обвързани помежду си.

Разходите по т.П.3 са преки разходи за външни услуги, а разходите по т.П.4 са преки разходи за персонала, които са пряко свързани. Съгласно проекта, непреките разходи се признават само за верифицираните преки разходи.

Верифицирането на разходите по т.П.3 и т.П.4 е предпоставка за верифицирането на разходите по т.П.2.

В момента, в който станат допустими разходи по т.П.3 и т.П.4, които са преки разходи от обжалвания акт, стават допустими и непреките разходи по т.П.2., но не цялата сума от посочената в т.П.2 от обжалвания акт, тъй като 5 процента от сбора на сумите по т.П.3 - 522949.83лв. и т.П.4 – 41628.36лв. е 28 228.91лв.

На 08.12.2020г. е преведена сумата от 324 856.21лв. /триста двадесет и четири хиляди осемстотин петдесет и шест лева и двадесет и една стотинки/, от която преки разходи в размер на 298 706,36лв. /двеста деведесет и осем хиляди седемстотин и шест лева и тридесет и шест стотинки/ и непреки разходи 5 % от верифицираните преки разходи по искане № 2 и искане № 3 в размер на 26 149.85лв. /двадесет и шест хиляди сто четиридесет и девет лева и осемдесет и пет стотинки/, по проекта.

Комисията за енергийно и водно регулиране, бенефициент по проекта не е надхвърлила одобрените средства от бюджета в частта за преки разходи за труд.

По одобрен бюджет преките разходи за труд са в размер на 116 645,79лв., а Комисията за енергийно и водно регулиране е начислила разходи за труд в размер на 108 899.31лв., т. е. разликата от 7 746.48лв.

Разходите по т. П.2 от процесния административен акт, не представляват 5% от сбора на сумите по т. П.1,П.3, и П.4. Сборът на сумите на преките разходи по т. П.1,П.3, и П.4 е в размер на 565 139,14лв., сумата от 28 644,28лв. по т. П.2 - непреки разходи, представлява 5,07%.

Общата стойност на проекта е в размер на 1 300 000лв., в това число преки разходи за изпълнение на проекта в размер на 1 238 095,24лв. и непреки разходи в размер на 61 904,76лв. Максималният размер на безвъзмездната финансова помощ, която се предоставя на Бенефициента е равен на размера общо верифицираните допустими преки разходи за изпълнение на проекта и единна ставка в размер на 5 % от тях за непреки разходи.

С искане № 2, № 3 и № 4 са верифицирани преки разходи в размер на 665 209, 62лв. и съответно непреки разходи в размер на 33 260,48лв.

От одобрените преки разходи по проекта в размер на 1 238 095,24лв. са верифицирани 665 209, 62лв. и остават да бъдат верифицирани 572 885, 62лв.

От одобрените непреки разходи по проекта в размер на 61 904,76лв., са преведени 33 260, 48лв. и остават да бъдат преведени 28 644,28лв., ако бъдат верифицирани оставащите преки разходи.

От оставащите преки разходи в размер на 572 885, 62лв., не са усвоени 7 746, 48лв. и така преките разходи отчетени в Искане № 4 за окончателно плащане са в размер на 565 139, 14лв. Ако бъдат верифицирани преките разходи от Искане № 4, то непреките разходи ще бъдат в размер на 28 256,96лв., с 387, 32лв. по-малко от посочената сума по т. П.2 от процесния административен акт в размер 28 644, 28лв.

При така установената фактическа обстановка Административен съд София град, 11-ти състав направи следните правни изводи:

Жалбата е допустима, като подадена в срок срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт и от лице, което има правен интерес. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Оспорваният акт отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК, съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, обосновали издаването му. При постановяването на акта не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат определени като съществени и които да мотивират неговата отмяна.

Решението е издадено от компетентен орган (Заповед № Р -73/14.05.2021г. на Министър – председателя на РБългария, с която И. П. в качеството ѝ на Директор на дирекция „Добро управление“ в администрацията на МС е определена за ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Добро управление“

Съгласно чл. 60 - чл. 68 от ЗУСЕСИФ междинни и окончателни плащания се извършват след верифициране с цел потвърждаване допустимостта на извършените разходи и при наличие на физически и финансов напредък на проекта. Чрез междинни и окончателни плащания се възстановяват само допустими разходи, верифицирани от управляващия орган. Съгласно чл. 62, ал. 3 от ЗУСЕСИФ УО извършва верифициране на разходите въз основа на проверка на документите, представени към искането за плащане и на проверки на място, когато това е приложимо.

Чл. 57. ал. 1 от ЗУСЕСИФ урежда седем кумулативни изисквания, за да бъде определен даден разход за допустим. Неизпълнение на някое от тези изисквания е самостоятелно основание за отказ за верификация и плащане. Съгласно чл. 57, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕСИФ (в действащата към датата на отказа за верификация редакция) разходите се считат за допустими, ако са извършени законосъобразно, съгласно приложимото право на Европейския съюз и българското законодателство. Цитираната предпоставка следва да е налице в съвкупност с останалите изисквания на чл. 57, ал. 1 от ЗУСЕСИФ. Съгласно чл. 64, ал.1 ЗУСЕСИФ, в случай че бенефициент не представи в срок документ или разяснения по чл. 63 или е започната процедура по администриране на нередност, съответният разход не се верифицира, като може да бъде включен в следващо искане за плащане. По реда на чл.63, ал.1 УО е изискал допълнително представяне на документи и разяснения, но при разглеждането им отново са били налице несъответствия, които подробно са описани в мотивите на решението, като становището на бенефициента не е възприето.

1. Относно 560,95 лева по РОД „Ведомост № 1 от 01.10.2020 г.“, отчетен в бюджетни редове III.4.1 „Персонал на КЕВР“ (дейност 5), III.5.2 „Персонал на КЕВР“ (дейност 2), III.5.3 „Персонал на КЕВР“ (дейност 3) и III.5.4 „Персонал на КЕВР“ (дейност 4) - не е спазена разпоредбата на чл. 28, ал. 6 от Постановление № 189 на МС от 28.07.2016 г, бенефициентът е разяснил, че при определяне на часовите ставки е използвана методика, аналогична на тази за изчисляване на минималната часова работна заплата при нормална продължителност на работното време: осем часа при петдневна работна седмица съгласно ПМС № 350/19.12.2019 г. за определяне размера на минималната работна заплата за 2020 г. и ПМС № 331/26.11.2020 г. Бенефициентът е уточнил, че размерът на часова ставка е изрично уговорена в договорите за допълнителен труд, сключени във връзка с проекта. Поради тази причина КЕВР счита, че часовата ставка не следва да се променя в зависимост от броя на работните дни в календарния месец. Според бенефициента изменението на размера на часовата ставка може да бъде извършено само при спазване на разпоредбите на чл. 118 и чл. 119 от

Кодекса на труда.

Настоящата съдебна инстанция споделя становището на УО на ОПДУ, че в посочените постановления на Министерския съвет са определени стойности на минималните месечни работни заплати за страната за съответната календарна година (2020 г. и 2021 г.) и стойности на минималните часови работни заплати при нормална продължителност на работното време от 8 часа на ден при 5-дневна работна седмица. Условието в договорите за допълнителен труд, сключени по повод изпълнението на проекта следва да се съобразят със съответно приложимите разпоредби на правото на Европейския съюз и българското законодателство. Нормите на визираните от бенефициента постановления са неприложими, при наличие на специални разпоредби във връзка с изпълнението на проекта. Съгласно т. 6.1 от Условието за изпълнение на проекти, финансирани по ОПДУ по процедура BG05SFOP001-2.012, УО осъществява цялостен процес на наблюдение и контрол на физическия и финансов напредък на проекта, с цел потвърждаване допустимостта на извършените разходи и постигнатите резултати/индикатори. При изпълнението на проекти по Оперативна програма „Добро управление“ е необходимо да бъдат взети предвид изискванията на Постановление № 189 на МС от 28.07.2016г. за определяне на национални правила за допустимост на разходите по програмите, съфинансирани от Европейските структурни и инвестиционни фондове, за програмен период 2014 – 2020г. В конкретния случай е приложима Глава трета „Детайлни правила за допустимост“, раздел I. „Оперативна програма „Добро управление“. Според чл. 28, ал. 6 от посоченото постановление, размерът на часовите ставки на възнаграждения на служителите на бенефициенти за дейности по изпълнение на проекти по ОПДУ е допустим до размера на основното им възнаграждение на часова база за съответния месец, което лицата получават по основните си правоотношения. Съгласно тази разпоредба, в договорите за допълнителен труд, сключени по повод изпълнението на проекта следва да бъде посочена единствено стойност на месечна работна заплата.

Предвид горното, уговарянето на часова работна заплата (часова ставка) в договорите за допълнителен труд е в противоречие с нормата на чл. 28, ал. 6 от Постановление № 189 на МС от 28.07.2016г, тъй като стойността на часовата работна заплата, при изчисляване на разходите за възстановяване по проекта пред УО на ОПДУ следва да се променя всеки календарен месец, в зависимост от броя работни дни в съответния месец. В нормата на чл. 28, ал. 6 от Постановление № 189 на МС от 28.07.2016 г. е посочено в кои случаи тя не се прилага – в случаите по ал. 3 и 4, чл. 28, както и чл. 9 и чл. 27 от Постановлението, но служителите на администрацията на КЕВР не попадат в посочените изключения. Неверифицираната сума се отнася за месеците октомври и ноември 2020г. за дейности 2, 3, 4 и 5, като определените часови ставки в заповедите, издадени на служителите на 01.10.2020г. превишават допустимите часови ставки на служителите, изчислени на база брой работни дни в посочените месеци.

2. Разходите по т. II.2 в размер на 28 644,28 лв., според заключението на вещото лице са част от общата стойност на бюджета по проекта с наименование „Развитие на аналитичния капацитет на Комисията за енергийно и водно регулиране“ и регистрационен № BG05SFOP001-2.012-0001-C02 от 26.03.2019г. и се отнасят към категория непреки разходи. Съгласно проекта, непреките разходи се признават само за

верифицираните преки разходи. Непреките разходи са в пряка зависимост от стойността на верифицираните преки разходи и представляват 5 процента от верифицираните преки разходи по проекта. Тъй като верифицирането на разходите по т.ІІ.3 и т.ІІ.4 е предпоставка за верифицирането на разходите по т.ІІ.2, то жалбата и в тази си част е неоснователна. В момента, в който станат допустими разходи по по т.ІІ.3 и т.ІІ.4, които са преки разходи от обжалвания акт, стават допустими и непреките разходи по т.ІІ.2., но според вещото лице не цялата сума от посочената в т.ІІ.2 от обжалвания акт, тъй като 5 процента от сбора на сумите по т.ІІ.3 - 522949.83лв. и т.ІІ.4 – 41628.36лв. е 28 228.91лв.

3.Относно РОД „Фактура № [ЕГН] от 14.05.2021г.“, отчетен в бюджетен ред І.1.1 „Разходи за външни услуги за Е.“ (за дейност 5), РОД „Фактура № [ЕГН] от 14.05.2021 г.“, отчетен в бюджетен ред І.2.3 „Разходи за външни услуги за Е.“ (за дейност 3) и РОД „Фактура № [ЕГН] от 14.05.2021 г.“, отчетен в бюджетен ред І.2.4 „Разходи за външни услуги за Е.“ (за дейност 4).

Неоснователно жалбоподателят претендира, че УО е следвало да спре производството по верификация до момента, в който Споразумение за изменение № 1 от 11.02.2021 г. към Споразумението за предоставяне на подкрепа за проекти между Комисията за енергийно и водно регулиране и Европейската банка за възстановяване и развитие, одобрено с Решение № 386/23.04.2021г. на Министерския съвет бъде ратифицирано от Народно събрание на Република България. Чл.54, ал.1 т.5 от АПК, който е цитиран в писмените бележки е неотносим в случая. Видно от представените допълнителни документи, срокът на Споразумението за предоставяне на подкрепа за проекти между КЕВР и Е. (изпълнител по проекта) по отношение на Програмата за регулаторно развитие на енергийния сектор е удължен с 6 (шест) месеца – до 30.06.2021г. със Споразумение за изменение № 1 от 11.02.2021г. към Споразумението, което е одобрено с Решение № 386/23.04.2021 г. на Министерския съвет и внесено в 45-тото Народно събрание на Република България, но не е ратифицирано в рамките на мандата му, съгласно изискването на чл. 21, б. „г“ от Споразумението. В самото споразумение е предвидено, че същото се прилага временно от 01.01.2021г. до влизането му в сила, след изпълнението на вътрешноправните процедури по ратификация. Министерски съвет, според жалбоподателя е дал съгласие за временно прилагане на споразумението от 01.01.2021г. до изпълнението на вътрешноправните процедури по влизането му в сила, но съгласие на МС не може да замести ратификация от НС, тъй като Министерският съвет не разполага с такава компетентност. Правилно в писмото си УО е указал, че след като бъде изпълнено изискването на чл. 21, б. „г“ от Споразумението, сумата може да бъде включена в следващо искане за плащане, съгласно чл. 64, ал. 1 от ЗУСЕСИФ.

4.Разходи за възнаграждения на служителите периода януари – април 2021г. за дейности 3, 4 и 5 в размер на 41 628,36 лева, поради пряката свързаност на тези разходи с извършените разходи по РОД „Фактура № [ЕГН] от 14.05.2021г.“, РОД „Фактура № [ЕГН] от 14.05.2021г.“ и РОД „Фактура № [ЕГН] от 14.05.2021г.“ не са верифицирани. Заключение на вещото лице, относно непреките разходи е в същия смисъл. Сумата може да бъде включена в

следващо искане за плащане, съгласно чл. 64, ал. 1 от ЗУСЕСИФ. Административният орган няма основание за спиране на производството по верификация, както счита жалбоподателят, а разходите за възнаграждения на служителите не могат да бъдат верифицирани отделно от преките разходи по проекта „Разходи за външни услуги за Е.“ по фактура №[ЕГН] от 14.05.2021г. Поради изложените аргументи жалбата като неоснователна следва да се отхвърли. На ответника се дължи присъждане на разноските за вещо лице в размер на 250 лева и юрисконсултско възнаграждение на основание чл.78, ал.8 от ГПК, вр. с чл.24 от НЗПП в размер на 150 лева.
Водим от горното, АССГ, 11 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Комисия за енергийно и водно регулиране срещу Писмо с изх. №02.50-121/12.11.2021г. на Ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Добро управление“ /УО на ОПДУ/, във връзка с искане за окончателно плащане №4 от 30.07.2021г. по проект „Развитие на аналитичния капацитет на КЕВР“ по административен договор за предоставяне на БФП от 26.03.2019г.

ОСЪЖДА Комисия за енергийно и водно регулиране да плати на Ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Добро управление“ /УО на ОПДУ/ разноски в размер на 400 /четирисотин/ лева. Решението може да се обжалва в 14-дневен срок пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: